

PROP DE VOSALTRES

Trobada de Càritas a la nostra ciutat

El proper dissabte, 14 d'abril, se celebra a Lleida la 4a TROBADA DE CÀRITAS CATALUNYA. Us ho deixo escrit aquí per si algú encara no se n'ha assabentat. També, motivat pel petit orgull de manifestar la meua alegria per convertir-nos, tots els diocesans, en acollidors dels participants en aquest esdeveniment.

M'agradaria ser concís en aquest comentari setmanal. Són moltes les hores de feina, i de moltes persones, condensades en un sol acte. Expressa tota una tasca pacient i continuada de tot l'any, feta amb estima i professionalitat. En nom de tots vosaltres els ho agraeixo de manera anticipada.

M'ha semblat bé descriure en tres paràgrafs les paraules que posen títol a aquest esdeveniment.

TROBADA. El nostre diccionari diu que és «la reunió de persones amb interessos comuns, especialment amb vista a dialogar, a fer alguna celebració...». Segur que tots heu participat en una trobada de persones amb aquestes característiques, en les que es prioritza l'actitud de sortir d'un mateix per escoltar els altres, deixar-se acompanyar, expressar les pròpies idees i conviccions. Els únics interessos de la trobada en qüestió seran manifestar les seves activitats sobre la caritat, l'intercanvi d'experiències de cada equip, la potenciació del treball per la justícia i la defensa dels més desfavorits. Tot això, envoltat amb la celebració joiosa de la fe que és l'Eucaristia. És la quarta, perquè abans es va celebrar a Barcelona (2012), Girona (2014) i Tarragona (2016).

CÀRITAS. Com tots sabeu, és una institució de l'Església catòlica que està present en totes les

4a Trobada de Càritas Catalunya

diòcesis i en la immensa majoria de les parròquies. Porta endavant la seva activitat gràcies als seus responsables, treballadors, voluntaris i col·laboradors. El seu objectiu fonamental és fer visible l'amor de Déu i animar tothom en l'amor als germans.

És una paraula que prové del llatí, que es tradueix per amor, afecte, tendresa, amb l'accepció afegida d'amor diví i caritat cristiana. I, a més a més, és una de les tres virtuts teològals (regalades per Déu) i una realitat essencial en la pràctica de la vida cristiana. Molts de vosaltres hi heu col·laborat amb hores de dedicació o amb donatius en metàl·lic; d'altres han estat beneficiaris mitjançant l'assistència en aspectes concrets o en la promoció de les seves qualitats, per elevar o integrar la dignitat personal. I tots els cristians se senten compromesos en l'ajuda als germans, perquè l'equip de Càritas no és l'exclusiu autor de l'exercici caritatiu sinó, més aviat, l'encarregat d'animar i recordar a tota la comunitat cristiana la seva pròpia responsabilitat per viure i transmetre el mandat de Jesús. Per tant, no es pot separar mai Càritas de l'Església, com si aquella fos una institució autònoma, és la mateixa Església catòlica.

CATALUNYA. El seu territori engloba deu diòcesis. Les respectives Càritas celebren a Lleida la trobada. Porten anys de treball conjunt i coordinat. Els catalans valoren molt la seva tasca i li reconeixen un gran prestigi, tant a nivells universitaris o d'estudis com en els compromisos adquirits en les diverses realitats i projectes a favor dels més necessitats. Han firmat molts convenis amb institucions oficials i privades per millorar el desenvolupament de la seva activitat.

Només us demano que augmenteu la vostra col·laboració amb Càritas i que pregueu per aquest acte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«Màrius Torres: pel dolor a la joia»

Els passats 9 i 10 de març es va celebrar a la Sala de Juntes de l'Edifici del Rectorat de la Universitat de Lleida el Seminari de l'Atri dels Gentils, dedicat a la figura de Màrius Torres. Les ponències d'aquest any van anar a càrrec de Salvador Escudé i Maria Pau Cornadó. El seminari va tractar el model humà de Màrius Torres i la seva poesia lírica, exemple de la seva capacitat de transformar el dolor en joia, en una poesia d'alta qualitat i gran profunditat religiosa. Van afirmar que «la seva vida ens és model de fortalesa moral i de coratge,

per la manera de reaccionar davant un destí anorreador, fortalesa davant situacions d'acarament al dolor i a la mort. També, les seves actituds socials i polítiques, la seva delicadesa i tendresa amb els amics i la família, la seva espiritualitat profunda i universal i, sobretot, el seu viure esperançat». També es va analitzar el tema de l'amor en Màrius Torres, especialment l'adreçat a Mercè Figueras, la Mahalta dels seus versos, i el tema del dolor.

Per acabar, es va presentar i debatre sobre la seva poesia religiosa. Es va ressaltar la seva moral d'amor al

proïme i de recerca del bé, la humanitat i puresa en què fou educat i com va demostrar les «confluències reli-

gioses» de la persona: tots estem fets del mateix «fang diví», d'un fons religiós comú.

CERCA DE VOSOTROS

Encuentro de Cáritas en nuestra ciudad

El próximo sábado, 14 de abril, se celebra en Lleida el 4.º ENCUENTRO DE CÁRITAS CATALUÑA. Os lo dejo escrito aquí y os lo anuncio por si todavía alguien no se ha enterado. También, motivado por el pequeño orgullo de manifestar mi alegría al convertirnos los diocesanos en acogedores de todos los participantes en el evento.

Me gustaría ser conciso en este comentario semanal. Son muchas las horas de trabajo, y de muchas personas, condensadas en un solo acto, que expresa toda una tarea paciente y continuada de todo el año, hecha con cariño y profesionalidad. En nombre de todos vosotros les agradezco de manera anticipada su dedicación.

En aras de esa brevedad comentada, se me ha ocurrido describir en tres párrafos las palabras que ponen título a este acontecimiento.

TROBADA O ENCUENTRO. Dice nuestro diccionario que es «la reunión de personas con intereses comunes, especialmente con vista a dialogar, a hacer alguna celebración...». Seguro que todos habéis participado en un encuentro de personas con estas características, en las que se prioriza salir de uno mismo para escuchar a los demás, dejarse acompañar, expresar las propias ideas y convicciones. Los únicos intereses del encuentro en cuestión serán poder manifestar las actividades sobre la caridad, intercambiar experiencias de cada equipo, potenciación del trabajo por la justicia y la defensa de los más desfavorecidos. Todo ello envuelto con la celebración gozosa de la fe que es la Eucaristía. Es la cuarta porque antes se celebró en Barcelona (2012), Girona (2014) y Tarragona (2016).

CÁRITAS. Como todos sabéis, es una institución de la Iglesia católica que está presente en todas las diócesis y en la inmensa mayoría de las parroquias. Lleva adelante su actividad gracias a sus responsables, empleados, voluntarios y colaboradores. Su objetivo fundamental es hacer visible el amor de Dios y animar a todos en el amor a los hermanos. Es una palabra que proviene del latín y que se traduce por amor, afecto, ternura, con la acepción añadida de amor divino y caridad cristiana. Y, además, es una de las tres virtudes teologales (regaladas por Dios) y una realidad esencial en la práctica de la vida cristiana. Muchos de vosotros habéis colaborado con horas de dedicación o con donativos en metálico, otros se han beneficiado mediante la asistencia en aspectos concretos o en la promoción de sus propias cualidades para elevar o integrar su dignidad personal. Y todos los cristianos se sienten comprometidos en la ayuda a los hermanos, porque el equipo de Cáritas no es el exclusivo autor del ejercicio caritativo sino, más bien, el encargado de animar y recordar a toda la comunidad cristiana su propia responsabilidad por vivir y transmitir el mandato de Jesucristo. Por tanto, no se puede separar nunca Cáritas de la Iglesia, como si aquella fuera una institución autónoma, es la misma Iglesia católica.

CATALUÑA. Su territorio engloba diez diócesis. Las respectivas Cáritas celebran en Lleida el encuentro. Llevan años de trabajo conjunto y coordinado. Los catalanes valoran mucho su tarea y le reconocen un gran prestigio, tanto a nivel universitario o de estudios como en los compromisos adquiridos en las diversas realidades y proyectos a favor de los más necesitados. Han firmado muchos convenios con instituciones oficiales y privadas para mejorar el desarrollo de su actividad.

Sólo os pido que aumentéis vuestra colaboración con Cáritas y que oréis por este acto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Més de 350 persones assisteixen a la XI Jornada d'Acompanyament al Dol i la Malaltia

Més de 350 persones van assistir, el passat mes de març, a la XI Jornada d'Acompanyament al Dol i la Malaltia, que va tenir lloc a l'Auditori del Campus de Cappont de la UdL. A l'acte inaugural, Anna Maria Agustí va donar la benvinguda als assistents agraint-los que «donin sentit a la vida des d'aquesta jornada».

Per la seva banda, la pediatra Montse Esquerda va lamentar que «hem allunyat la mort de la societat». A la vegada, Joan Santacana, director dels serveis territorials del Departament de Benestar i Família, va ressaltar que «en els dols de les pèrdues no ens han entrenat».

La conferència inaugural va anar a càrrec d'Alfonso García Hernández, doctor en Antropologia per la Universitat de la Laguna i professor de Teoria d'Infermeria. García Hernández va destacar que a totes les cultures existeixen maneres de relacionar-se amb el

dol. El ponent va destacar que «el sentit del dol és tornar a trobar sentit al món».

La jornada va continuar amb una taula rodona. Es va tractar del dol en persones refugiades. La tarda va ser el torn d'experiències d'acompanyament en diferents àmbits.

L'Esplai de Sant Ignasi commemora els seus 40 anys

L'Esplai de la Parròquia de Sant Ignasi de Lloiola celebra aquest any el seu 40è aniversari, d'una forma molt especial i ho farà en quatre grans esdeveniments que simbolitzen les quatre dècades d'història: primer van fer la xocolatada per celebrar-ho amb els infants, joves i les famílies de

l'esplai; una altre dia van fer una festa en la qual hi van convidar els altres agrupaments de la ciutat i encara queden la Gran Festa i el cim.

La festa amb altres esplais de Lleida va tenir lloc el mes passat i més de 350 infants i joves, i 70 monitores i monitors es van donar

cita a l'escola Maristes Montserrat. El joc a partir d'una màquina del temps va ocupar bona part de l'activitat festiva que també va comptar amb un berenar amb pastís inclòs i un fi de festa amb el ritme de Sac Espectacles. La pluja no va impedir la celebració.

L'any 1978, un grup de joves de la Parròquia de Sant Ignasi de Lloiola es va engrescar en la tasca d'organitzar un servei educatiu de lleure de forma voluntària al barri. La següent cita dels esdeveniments commemoratius serà els dies 5 i 6 de maig amb la Gran Festa de l'esplai a la Manreana (Juneda), on estaran convidades totes aquelles persones que hagin passat per l'esplai al llarg de la seva vida, per acabar un any ben rodó fent un cim amb tots els monitors/es al juny.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

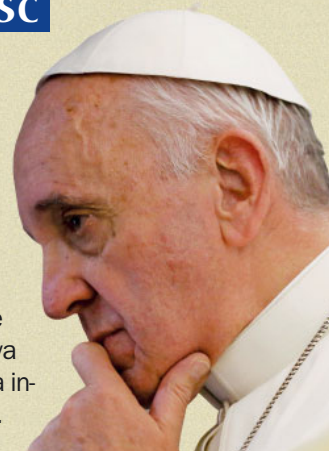

@Pontifex: «A mida que creixem en la vida espiritual, comprenem que la gràcia ens arriba juntament amb els altres i cal compartir-la amb els altres» (7 de febrer).

@Pontifex: «No podem restar en silenci davant del patiment de milions de persones la dignitat dels quals està ferida» (8 de febrer).

@Pontifex: «El Senyor es fa present a la nostra vida mostrant-nos tot el seu amor i ens encoratja a correspondre-hi amb generositat» (10 de febrer).

@Pontifex: «Els malalts han de ser sempre estimats en la seva fragilitat i respectats en la seva inviolable dignitat» (11 de febrer).

L'església de Sant Pere acull el XVII aniversari de la beatificació de Francesc Castelló

A les 7 de la tarda del dissabte 10 de març, després de la cloenda de les «24 Hores amb el Senyor», va tenir lloc, a l'església de Sant Pere de Lleida, l'Eucaristia commemorativa del XVII aniversari de la beatificació del jove màrtir lleidatà Francesc Castelló.

A la celebració, presidida enguany pel P. Jaume Sidera, claretià, s'hi van fer presents una bona representació de la Confraria de la Somereta, de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, que amb la seva coral la van solemnitzar. Hi van assistir cinc familiars del beat.

El P. Sidera va cloure la seva homília llegint la carta que el P. Xavier Morell d'Albesa, màrtir de la comunitat claretiana de Lleida, va adreçar als seus pares i germans abans de morir.

En el moment de les pregàries es va fer especial memòria de les germanes del beat. També de Mn. Joan Mora, que l'11 de març feia

un mes de la seva mort i que tant estimà el beat Francesc. Va ser ell qui l'any 2002 promogué la dedicació d'una capella i l'obertura de l'exposició permanent, dedicant-li al beat Francesc l'es-

glésia de Sant Pere. Havia estat en vida la seva parròquia.

La celebració va cloure amb la veneració de la relíquia del beat Francesc.

Jordi Curcó

Trobada diocesana de Vida Creixent

El proper 11 d'abril, Vida Creixent celebrarà la seva trobada diocesana amb una visita a Àger i a les Avellanes.

Els participants visitaran el Parc Astronòmic del Montsec i el Monestir de les Avellanes on celebraran l'Eucaristia. Després, visitaran el Sant Crist de Balaguer.

L'arribada a Lleida està prevista per a les set de la tarda. El preu de la trobada és de 20 euros, i el

telèfon de contacte és el 973 268 310. L'autobús farà quatre parades: des de Balàfia (9.15 h), El Pilar (9.30 h), Renfe (9.45 h) i l'estació d'autobusos (10 h).

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una religió dels sentits (i III)

La festa és un símbol de la plenitud possible. És, tal i com la concebo, una celebració de la vida. No obeeix a cap raó instrumental. És gratuïta, do generós, oberta a tots. Res a veure amb la seva degeneració consumista i elitista que molt sovint contemplem en la nostra societat. La festa és, al contrari, higiènica, saludable, catàrtica, necessària, equilibra les tensions i ajusta els contraris. És un espai i un temps en el qual les persones ens trobem i ens reconeixem; és un assaig de noves possibles maneres d'ésser i de viure.

És gratuïta. Eleva per damunt de les preocupacions immediates i de les recerques de resultats tangibles. Posa en nosaltres profunditat i alçada per guardar-nos d'atribuir-nos la glòria de les nostres obres. Ens situa en el nostre veritable nivell; no és tant el que fem com el que som. Una festa basada en la utilitat, en el rendiment, no és, pròpiament, una festa. És un esperpent de festa.

L'home calculador i racional ha matat l'*homo festivus* que porta en el seu dedins. Ens hem convertit en espectadors de la festa aliena o bé en consumidors d'entreteniments, o bé en practicants de l'evasió del divendres, però tot això són esperpents de la festa. La festa és la celebració de l'ara, però de l'ara comunitari. És expressar obertament, a través de la imaginació i la bellesa del cos que és un goig existir ara en aquest món i existir-hi amb vosaltres.

L'opció cristiana és una opció que, en lloc d'amargar la vida, l'endolceix; li introdueix pau i serenitat. Res més amarg que pensar que venim del no res i que tot tendeix, irremissiblement, cap al no res i que tots els esforços són en debades.

¿Hi ha quelcom més amarg que perdre l'estimada en una mort prematura i assumir que mai més no podré veure-la, ni besar-la, ni abraçar-la? L'opció cristiana ens mou a esperar, a creure en la comunió de tots, en la trobada eterna, en cos i ànima, no se sap com, ni quan, però un encontre de tots aquells que estimem i hem estimat en l'eternitat. Aquesta fe, lluny d'amargar-nos, ens mou a la festa, fa bategar el cor d'alegria.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

► Diumenge, 8 d'abril:

—Festa de la Divina Misericòrdia a la Catedral.

—A les 18.15 h, Exposició del Santíssim.

—A les 19.30 h, Eucaristia.

► **Dijous, 12 d'abril.** A les 19.30 h, conferència «La Paraula es va fer carn» a càrrec de Mar Pérez, a l'IREL.

► **Divendres, 13 d'abril.** A les 19.30 h, confirmacions d'alumnes del col·legi Lestonac a la Parròquia de Sant Martí.

► **Dissabte, 14 d'abril:**

—A les 9 h, inici de la 4a Trobada de Càritas Catalunya als Camps Elisis de Lleida. Pavellons 3 i 4.

—A les 20 h, confirmacions a la Parròquia de Sant Agustí.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Dimarts [Fets 4,32-37 / Sl 92 / Jo 3,7-15]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. ■ Dimecres [Fets 5,17-26 / Sl 33 / Jo 3,16-21]. Sant Estanis-

lau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.

12. □ Dijous [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.

14. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Tiburci, mr.;

sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jo 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religió dominicà, de Galícia; sant Crescent, màrtir; santes Basilissa i Anastàsia, màrtirs a Roma.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (B)

COMENTARI

Com el Pare m'ha enviat a mi també jo us envio a vosaltres

Maestà, de Duccio di Buoninsegna (s. XIV), Museo dell'Opera, Siena (Itàlia)

El llibre dels Fets dels Apòstols s'estructura sobre l'encàrrec del Ressuscitat als Apòstols: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a Judea, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra* (1,5s).

Els primers testimonis del Ressuscitat són la Comunitat de Jerusalem. Un primer resum (2,42s) ha destacat llur *constància a assistir a l'ensenyament dels Apòstols, a posar en comú els béns i reunir-se per a partir el Pa i per a la pregària*.

El segon resum presenta llur compartir tots els béns. El fet diferencial d'aquest estil de vida, on *no hi havia ningú que visqués en la indigència*, és l'objectiu: *donar testimoni de la resurrecció de Jesucrist*.

A 1Jn 5 el paral·lelisme entre *tothom qui creu i tothom qui estima* subratlla la complementarietat entre fe en Déu i amor als fills de Déu. L'amor fratern neix del projecte de Déu perquè la veritable comunió amb Déu reclama la prova de l'amor als germans.

En ser sepultat, Jesús de Natzaret desapareix de l'escena pública; poc després, els seus proclamen que Ell és viu amb una Vida nova. Què ha passat?

Cap text narra el moment puntual de Jesús ressuscitant.

Als relats evangèlics d'encontres amb el Ressuscitat hi ha elements comuns: tots són en diumenge, *el primer dia de la setmana*; sempre té la iniciativa el Ressuscitat sortint a buscar els seus (i mai a l'inrevés); sempre hi ha resistència a reconèixer-lo.

Després d'aparèixer-se a Maria Magdalena, *el vespre d'aquell mateix diumenge*, amb els deixebles reunits a casa amb les portes tancades per por dels jueus, el Ressuscitat entrà dient-los: *«Pau a vosaltres»*; i els mostrà *les mans i el costat*, signe de la seva identitat de Redemptor amb l'amor més gran.

El do de l'Esperit Sant els capacita per a la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també Jo us envio a vosaltres*. Amb un encàrrec precís: *A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats*.

Nosaltres tampoc hem vist físicament el Ressuscitat: *Feliços els qui creuran sense haver vist*. Amb fe viva per a *tenir vida en el seu Nom*.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. O bé: Al·leluia.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell.

Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,32-35)

El grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía pues lo poseían todo en común. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado.

Entre ellos no había necesitados, pues los que poseían tierras o casa las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia. O bien: Aleluya.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos: trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.